

ARNHEMSCHE

COURANT.

Zaterdag

den 28 November.

FRANKFORT, den 21sten November.

Brieven uit Konstantinopel, van den 30sten October, behelzen het volgende: Gisteren is allier de tijding ontvangen, dat de uitwisseling der ratificatiën van den vrede den 27sten te Adrianopel plaats gehad heeft. Ook zijn alle punten vervuld, welke de ontruiming van Adrianopel door de Russische troepen moesten voorafgaan. Dezelve zullen dus waarschijnlijk deze stad binnen weinig dagen verlaten, met uitzondering van een regiment infanterie, het welk om de achterblijvende zieken en gekwetsten, wier getal men op 5000 begroot, voorzert nog daar zal blijven. Mustafa, nicha van Sclavie, heeft van den Sultan een schriftelijke beveling ontvangen, om de Russische troepen van Adrianopel en Kruissa van deze steden heil te nemen. Men beweert, dat de Sultan den opperbevelhebber, graaf Diabitsch, door den Pruisischen gezant heeft laten verzoeken, vóór zijn vertrek een proclamatie te doen, waarbij de Müzelmannen tot gehoorzaamheid aan hunne overheid en eerbied voor de heilige wetten zouden vermaand worden; doch dat de graaf dit van de hand gewezen heeft, uit hoofde hij oordeelde, dat zoodanige maatregel eer eene nadeelige dan gunstige uitwerking voor het gezag van den Grootten Heer zoude hebben. Het lijdt geen twijfel, dat de Müzelmannen door de tegenwoordigheid der Russen de waarde hebben leeren kennen van eene geregeldde krijgsmacht en van een bestuur, dat op recht en billijkheid gegrond is; en de vrees is niet ongegrond, dat, wanneer na het vertrek der Russen, de vroegere tengellooze willekeur wederkeert, er ernstige ontusten zullen ontstaan, welke misschien niet dan met den ondergang van het Turksche rijk zullen eindigen.

Volgens berichten uit Odessa, van den 6^{den} dezer, bevond zich de staatsraad Buteneff sedert eenige dagen voor die stad, aan boord van een koopvaardijfchip. Men geeft hem den titel van Russische gezant bij de hooft-Porte. Hij was voornemens zich over Burgis naar het hoofdkwartier te begeven; doch had wegens tegenwind nog niet kunnen vertrekken. In den morgen van den 6^{den} is de graaf van Pahlen, een der vrede-onderhandelaars te Adrianopel, te Odessa aangekomen.

Het dagblad van Smirna meldt, dat in het begin van September te Constantinopel een Fransch zeeofficier, die het fregat overgebragt heeft, is in dienst van den onderkoning getreden. Deze heeft hem betuigd, dat hij de eerste christen is, die zulk een bewijs van vertrouwen ontvangen heeft.

BRUSSEL, den 24sten November.

Zondag avond l. i. is de diligence van Brussel op Leuven onder weg door twee personen aangevallen. Een hunner was reeds tegen het rijtuig opgeklimmen; de conducteur zag hem, sprong van zijne plaats en gaf hem verscheidene slagen met eenen stok. De dief viel en de conducteur greep hem aan; maar de andere kwam zijnen makker te hulp, en al worstelende sleepten zij den conducteur in de sloot langs den weg. De diligence reed intusschen al voort, en de conducteur liet derhalve los, terwijl hij de castuet van een hunner mederom. Bij zijne komst te Leuven heeft hij terstond aangifte gedaan, en de marechandise is dadelijk uitgereden, om de roovers op te sporen.

Men vindt in eenige dagbladen aange teekend, dat zich tegenwoordig in het gesticht der jezuiten te Freiburg, in Zwitserland, 41 kweelingen uit de Nederlanden bevinden, en van de overige natien van Europa, Italië en Spanje uitzonderd, slechts 63.

GRAVENHAGE, den 25sten November.

In de vergadering van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van den 26sten October II, heeft de heer Fockema, gelijk men weet, bedenkingen ingebragt over het regelen en beheer van de ontvangsten en uitgaven, en andere middelen betrekkelijk tot den financieelen stand van dit rijk, en meer bijzonder over het amortisatie-syndicaat. De heer Fockema heeft daarbij aangemerkt, dat hij met genoegen bespeurd heeft, dat de staatsrekeningen niet alleen meer duidelijkheid verkrijgen; maar dat er ook gegronde uitzielen bestaan, dat de dienst van 1827 en van vroegere jaren volkomen zal worden afgesloten, en dat dus de rekening van het dienstjaar 1828, zonder eenige vermenging met vroegere of latere diensten, de haren en lasten volgens de begrootingen van dat jaar zal openleggen. Op die wijze, zegt de heer Fockema, zal men, van stap tot stap, op een voorzichtige wijze komen tot die ware grondbeginselen en maatregelen van financieel beheer in eenen grondwettigen regeringsvorm, welke alleen opbaar het best bevorderen en handhaven. Immers dan wordt de Vorst door de medewerkende bezorgdheid der volksvertegenwoordigers ondersteund, dan worden door deze vereenigde werking, berustende op kennis en ervaring, verbeteringen ingevoerd, zonder dat men door gevaarlijke proeven de schadelijke gevolgen van terugwerking behoeft te vreezen; dan zal het beheer eenen vasten gang houden naar eenvoudige en ware beginselen, en dadelijke uitkomsten hebben. Op die wijze zal men voorkomen, dat de schatkist ontijdig met zware rentebetalingen worde belast, gelijk, strijdig met art. 2 der wet van 31 December 1819, N°. 62, is geschied; en dat, strijdig met de wet, grootte geldsommen worden opgenomen, welke een aantal jaren zonder be-

stemming in 's lands kas rusten. Op die wijze zal meerdere orde bezorgd worden, met orde ware zuinigheid plaats hebben. Op die wijze zullen alereen vermakten, welvaart en geluk zich verbeiden.

Ter 1822 was er jaarlijks een te kort aan inkomsten. In Junij 1821 werd een nieuw belastingstelsel aangenomen. Voor de ongenoegzame middelen van 1822 en vroegere jaren, werden de staatschulden bij de wet van den 2^{den} Augustus 1822 vermeerderd met 57½ miljoen guldens wegens de schuld, welke opgeleverd heeft een kapitaal van f 27,896,228-19. Het vore staatkundige beginsel werkte alzoo voort, om de schulden, door het tegenwoordige geslacht opgelegd, niet op de nageslachten over te brengen, en diardoor de duurzaamheid van den staat niet te ondermijnen; maar hierdoor werden de beschikbare fondsen voor de staatsbehoeften bij voortdurend kleiner, en die kwaal verergerde bij elke volgende beurooting.

Deze toestand deed ondescheine plannen van tijdelijke verpochting van het kwaad ontwerpen, ten deele zonder werkelijk gevolg. Doch een gedeelte der domeinen werd, naar aanleiding van een artikel in de grondwet, aan den Koning afgestaan. Bij de raadpleging in de afdelingen van de Tweede Kamer, werden gewichtige bedenkingen gemaakt over de schatting, den prijs der schatting en andere punten. Een aantal leden verlangde de beslissing uit te stellen tot eene volgende zitting. Bij de openbare raadpleging en stemming wegens dat onderwerp, waren, volgens eene medegedeelde lijst, 50 leden vertrokken, en van de overgebleven 60 leden stemden 59 voor en 21 tegen den afstand.

Na een vroeger mislukki plan slaagde men in het doel, om afleidende middelen te beramen, ten einde voor de eerste oogenblikken mindere bezwaren te gevoelen. Het Syndicaat der Nederlanden en de directie van de amortisatie-wet werden vervangen door een amortisatie-syndicaat, bij de wet van den 2^{den} December 1822, N°. 59. Deze wet stelde de fondsen van de beide eerstgemelde instellingen onder het beheer van het amortisatie-syndicaat.

Het Amortisatie-Syndicaat werd gemagtigd, om in te wijzen op de heele ingeschrevene uitgestelde schuld en de kansblijven, welke op de schuldbekentnissen van het Syndicaat der Nederlanden, van deze laatste schuldbekentnissen werd echter slechts voor eene som van f 359,650-46 verwisseld, en hiermede liep de magtiging van het Amortisatie-Syndicaat ten einde. De overgeblevene schulden van het oude Syndicaat bedroegen f 45,800,800. Het Amortisatie-Syndicaat heeft verklaard, dat van die overgeblevene som tot fournissement in eene negotiatie van 80 miljoen gulden is gebruikt.

Wegens de eerste serie	f 3,023,000.00	
" " tweede serie	- 15,092,000.00	
en verder tot den 30 ^{sten} Junij 1824 is afgelost wegens de eerste serie.	f 2,723,800.00	2,723,800.00
en	64,000.00	2,787,800.00
wegens de tweede serie	- 21,521,000.00	
en	- 776,000.00	22,297,000.00

weder uitmakende het overschot . . . . . f 43,800,000.00

Door deze conversie en aflossing heeft het amortisatie-syndicaat de wettelijke volmagt overschreden, en de geldleening van 80 miljoen guldens, den 1sten Augustus 1825 onder bezwarende voorwaarden uitgeschreven, kan niet beschouwd worden als eene schuld ten laste van het rijk. Het zoude zeer gemarlijk zijn, den Staat door zulke daden aan de schuldeischers van het amortisatie-syndicaat te verbinden. Zonder eene wet tot geldopneming, kan er geene rijks schuld worden opgelegd.

Door onderscheidene maatregelen werd aan de noodlottige ongenoegzaamheid der inkomsten tot hoeding der uitgaven een schijnbaar einde gemaakt. Het was niets meer dan eene schijnbare verlichting, welke op verlies van 's lands domeinen en vermeerdering van schulden staun staan komen.

Alzoo werden de nadeelen op eene kunstmatige wijze minder daadlijk gevoeld; door eenige oogenblikkelijke verlichting werd de kortzigtigheid getreeld, het overzigt van den financieelen staat des Rijks verduisterd, en de staat der schulden, tot welker beoordeeling en overweging, de wetgever door de grondwet jaarlijks wordt verplicht, onzeker. De openbare het amortisatie-syndicaat onlangs gedaan, zijn niet in staat dit op te houden. Wanneer men de zaken in dezelve ware gedaante niet ziet en kent, den voortgang der gebreken, en derzelver oorzaken niet leert, dan wordt het aanwenden van hulpmiddelen onzeker en gemarlijk.

Niet lang na de schepping van het amortisatie-syndicaat werd door het openen van geldleeningen, strijdig met de wet, het doel haarblijkelijk, om over groote geldsommen oppermagtig te beschikken. De 116 miljoen in schuldbekentnissen, tot eene voorgeschrevene inwisseling bestemd, verkregen het aanwezen tot andere einden. Eene overdravene geldleening op de domeinen werd tevens onder verschillende wijzigingen beproefd. De algemeene aandacht werd op de daden van het amortisatie-syndicaat gevestigd. Op den 10^{den} Mei 1824 werd eene wet aan de Staten-Generaal voorgedragen, behelzende om, wegens vermindering van het getal ambtenaren, eene aflopende betaling van pensioenen en wachgeld ten hoogste van f 900,000 vast te stellen, en tot dadelijke ontlasting der schatplichtigen deze somme ten laste van het amortisatie-syndicaat te brengen.

Volgens den inhoud der wet zoude het amortisatie-syndicaat zich belasten: 1°. Met de levering der fondsen van die aflopende betalingen. 2°. Met het afstaan van het genot der rechten van het water en de schichten der koken van het vermanten van de watermolenen.

wet van den 27sten December 1822, No. 59, welke voor het geheel op 12 miljoen guldens waren geraamd.

Hetzelve zou daarentegen: 1°. Genieten en behouden de sommen, welke gedurende zes jaren tot inkoop en vernietiging van kapitalen werkelijke schuld, in art. 4 opgenoemd, hadden behooren te zijn aangewend. 2°. Volgens art. 5, hebben de vrije beschikking over de hulpmiddelen, bij de art. 7 en 35 der wet van den 27sten December 1822 aan hetzelfde toegekend; zoo dat het amortisatie-syndicaat die middelen zal kunnen besteden tot alle zoodanige einden, als hetzelve in 's Rijks belang, en in den geest van deszelfs instelling meest nuttig zal oordeelen.

Veel is toen gesproken en aangevoerd, om zoodanige voordragten aan te nemen te doen voorkomen. Men gebruikte de tooverwoede, dat het zonder bezwaar der schatplichtigen was. Het verminderen der opcenten, door de schulden te vermeerderen, is een gevaarlijk middel, hetwelk voor de eerste oogenblikken kan begoochelen: de wet werd in de Tweede Kamer aangenomen door 27 leden, terwijl 42 leden van een ander gevoelen waren.

Ik herinner mij, zegt de heer Fockema, een geestig gezegde van een der toenmalige leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, waar hij het amortisatie-syndicaat, bij vergissing eerst syndicaat d'engloutissement genoemd, vergeleek bij den goeden St. Nicolaas, welke de kinderen door zijne geschenken verblijdt, en daarom hoog als kindervriend wordt geprezen; hij voegde er bij, maar de ouders moeten daarvan verhooren de rekeningen betalen.

Den door de regering medegeedeelden staat van het amortisatie-syndicaat, acht de heer Fockema geheel onvoldoende om de uitkomsten en handelingen van dit syndicaat te leeren kennen.

Dit is alleen zeker, dat de schulden, gedurende het weldra eindigende tijdvak opgelegd, zeer groot zijn.

Het overzicht en de nauwkeurige berekening daarvan echter was reeds onmogelijk, en de afwijking van wettelijke en grondwettige bepalingen maakt alles meer verward. Dit viel reeds vroeger in het oog, en de voordragt der tienjarige begroeting heeft den sluier niet weggenomen.

De fanten der ingeschevone schulden op het grootboek bedroegen, volgens de tienjarige begroeting van 1820, bij de invoering derzelve f. 13,650,000, makende in kapitaal f. 626,000,000. De schulden van het syndicaat der Nederlanden waren daarvan afgezonderd en bekend: door de fondsen, tot aflossing bestemd, was de afloop ongeveer met 1830 geraamd.

De voorgedragene begroeting voor 1830 enz. trok de renten der ingeschevone schuld uit op f. 19,300,000, makende in kapitaal 780 miljoen. In de ministeriele aanspraak ontvingen de Staten-Generaal alleen dit onbetwist: « De geheele nationale schuld, zoo als die tot dus verre vermeld is, bedraagt thans f. 786,536,236.30 — er werd bijgevoegd, « en de uitgestelde schuld f. 1,203,933,521.61 — met de zonderlinge vereeniging en samenstelling van die zoo zeer onderscheidene voorwerpen « te zamen alzoo f. 1,990,489,648.91 »

Er is, op gedane aanvraag eenige nadere opgave gedaan, doch dezelve is niet voldoende. De staat van het amortisatie-syndicaat behoort volkomen opengelegd te worden. Noch de opgave van een nauwkeurig onderzoek door Zijne Excellentie den minister van financiën, noch de versterkende verzekering van de permanente commissie uit het amortisatie-syndicaat, « dat de stand van het amortisatie-syndicaat volkomen goed is, en zonder onvoorziene gebeurtenissen geens zorgen geeft, of opofferingen van de schatlijst vorderen zal, » kunnen, zegt de heer Fockema, de ware overtuiging geven. Integendeel verspreiden de mogelijke zorgen en opofferingen duisternis, en zijn geenszins bevredigende. Hoe kunnen opofferingen ten behoeve van het amortisatie-syndicaat mogelijk zijn, indien hetzelve zich binnen de behoorlijke grenzen bepaalt?

Wat mij aangaat, vervolgt hij, ik zoude schied op het amortisatie-syndicaat toepassen, hetgeen Cato in den raad van Rome tegen Carthago aanvoerde. Waarschijnlijk zoude de uitkomst daarvan niet zoo veel nadeel voor dezen staat opleveren, als staatkundigen uit den val van Carthago voor Rome hebben berekend; want ik houd mij overtuigd, dat men door de handelingen, welke in de laatste tijden hebben plaats gehad, den staat in eenen steeds verachtteren finansielen stand ziet vervallen, niettegenstaande aanzienlijke lasten en bijdragen tot schuldvernietiging.

Ik wil evenwel nog niet wanhopen. Ik wenach ook niet de vernietiging van het amortisatie-syndicaat, de naam is zeer onverschillig: ik verlang slechts de duidelijke bepaling van deszelfs magt en vermogen binnen de grenzen, welke, mijns oordeels, de grondwet en het ware staatsbelang afteekenen. Ik wensch eene instelling meer eenvoudiger, minder kostbaar en werkzaam voor de duurzaamheid en het geluk van den staat.

Van den 27sten November.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, van gisteren, zijn een aantal van niet minder dan 24 verzoekschriften ingekomen, moest allen aanmerkingen inhoudende tegen de voorgedragene ontwerpen van wet nopens de bieren, den suiker, den azijn, het zout en het verspreiden van twee pastoors uit de provincie Antwerpen, nieuwe wetten tegen het bestuur aanvoerende; een van J. Boel, te Dendermonde, die zegt verleid te zijn, om eene petitie te tekenen, wegens ongegronde grieven, en een van zekeren C. Fusion, die zich beklagt over de magt, welke de burgerlijke over de geestelijke magt uitoefent, en die het houden van de registers van den burgerlijken stand aan de geestelijkheid wil hebben toevertrouwd.

Te ontvangen eene koninklijke hoedschap, ten geleide van het ontwerp van wet over het onderwijs, in de aanspraak van den troon toegezegd. In deze hoedschap wordt gezegd, dat de samenstelling van de wet op het onderwijs aan vele moeijelijkheid is onderhevig geweest. Het was van eenen kant noodzakelijk, alle misbruiken te weren, en de verschillende meningen te onderzoeken, terwijl, aan de andere zijde, de regering niet uit het oog moest verliezen de zorg, haar bij de grondwet over het onderwijs opgedragen.

Aan de orde is de beraadslaging over het ontwerp van wet, houdende verdediging van de hoofden der grondheffing, tusschen de onderscheidene provincien, voor het jaar 1830.

Voor de wet hebben het woord gevoerd de heeren de Moor en Reppe, van Molenaragranaf.

Tegen, de heeren Goelens, Angillis, van Sytzama, de Boosart, Surmont, G. G. Clifford, van Alphen en Fabry-Longrée. (Wij hopen in onze volgende Courant een nader verslag van deze zitting mede te deelen.)

GRONDINGEN, den 27sten November.

Op heden werd hier met alle plegtigheid ingewijd het Monument, hetwelk, ter eere van Henri Daniel Gujot, den verdienstelijken stichter van het Doofstommen-Instituut te Groningen, op de beplante Ossenmarkt, ter dezer stede, door de Nederlandsche Natie is opgericht, nadat alereens, in de groote Leerzaal van het Instituut, het borsbeeld van den stichter, op last van Z. M. den Koning, door den ridder Calloigne van Brugge uit fraai marmer gebeiteld, was geplaatst naast dit van den abt de l'Epée. — Het Monument is gemaakt van wit Statuarisch marmer van de tweede kwaliteit, rustende op een grondstuk van blaauw graniet, ruim vijf el 73 duim hoog, en versierd met het borsbeeld van den stichter in eenen krans van immortelles, en met andere ornamenten, alle in brons en zeer fraai bewerkt. Op de voorzijde staat: aan Henri Daniel Gujot, en op de achterzijde: Geboren den 25sten van Septembaer 1733. Overleden den 10den van Louwmaand 1828.

Mengelwerk.

NEDERLANDSCHE INFANTERIE.

De reorganisatie der infanterie, bij Z. M. bevel van den 11ten October 1828, ingevoerd, heeft eenen aangename indruk bij dit wapen veroorzaakt; terwijl dezelve van eene zoo aanzienlijke bevordering vergezeld ging, dat het sedert tien jaren bestaande verschil, met de overige wapens, bijna geheel heeft opgehouden, en zelfs de vooruitzichten, voor het vervolg, verbeterd zijn; aangezien de verhouding tot bevordering thans nagenoeg voor de luitenanten tot den rang van kapitein, als 1 tot 2, en voor de kapiteins tot die van hoofd-officier als 1 tot 3 staat; welke bij de vorige organisatie als 1 tot 2½ en als 1 tot 4½ was. Het getal der 1ste luitenanten is even als bij de artillerie met dat der 2de luitenanten gelijk gebragt; waardoor aan de jonge lieden, op de militaire academie, het voornemen gegeven wordt, om bij de infanterie, even zoo goed als bij de overige wapens, bevordering te kunnen bekomen; en men mag derhalve verwachten, dat de vooringenomenheid zal ophouden, welke men thans reeds op onze militaire scholen, ten aanzien der infanterie, bespeunde, en waarvan toch het grootste gedeelte alwaer tot dit wapen zal moeten overgaan.

Door deze doelmatige verbeteringen is een zeker evenwigt met de overige wapens daargesteld, en evenwel zal deze organisatie nog eene merkkelijke bezuiniging opleveren; daar zich onthout 740 officieren minder in active dienst zullen bevinden, niettegenstaande het wapen, ter vervanging der vier ontbonden regementen Zwitsers, met negen bataljons is vermeerderd geworden; men zou dus bijna kunnen voorstellen, dat deze organisatie de algemeene goedkeuring zal moeten verwerven, indien niet alle menschelijke inrigtingen hare zwakke zijden hebben, of ten minste voor eene zoodanige beschouwing vatbaar waren. — Wij willen de nasporing hiervan aan anderen overlaten, en ons bij de vermelding van een aantal bepalingen, dat ten allen tijde het wapen heeft getroffen.

Een aantal officieren, van onderscheiden rangen, zijn bij deze reorganisatie, hetzij op pensioen, hetzij op non-activiteit, gesteld geworden; de bedoeling was zonder twiifel, om zulke aan officieren te verbeeten; die niet meer de noodige geschiktheid voor de active dienst bezaten; of op welker gedrag en geringen dienstijver gegronde aanmerkingen bestonden; het grootste gedeelte zal zich dan ook wel in het eene of andere geval bevinden; doch men heeft ook met leedwezen officieren verwijderd gezien, die de algemeene achting genoten, en aan welker bevordering niemand getwijfeld had, terwijl weer anderen hiermede begunstigd zijn, die men ten minste als ongechikt voor eenen hooger rang beschouwde, en waarvan men zich reeds spoedig bij hante nieuwe korpsen zal overtuigd hebben.

Men kan nagaan, hoe gevoelig het voor een goed en braaf officier zijn magt, om niet alleen door geschikte, maar zelfs door algemeen erkende ongeschikte voorwerpen voorbij gegaan te worden; en er zullen waarschijnlijk te dien aanzien reeds onderscheidene reclames bij het departement van oorlog zijn ingekomen, doch daar men bij hetzelve onmogelijk alle officieren, vooral in de mindere rangen, genoegzaam behandelen kan, zoo zullen deze reclames, gelijk gewoonlijk, in handen van de chefs der korpsen worden gesteld; en het op deze wijze ingewonnen bericht, zal de zaak moeten beslissen, zoo dat het van zelve spreekt, dat er aan geen herstel te denken is, ten zij er eene onwillekeurige vergissing mogt hebben plaats gehad.

Het is ontwijfelbaar, dat de beschuldiging van partijdigheid, daar een zekrenken of teleur gestelden officier ingezigt, niet wel in aanmerking kan genomen worden, terwijl men als eenen zeer zwaar zinnigen man, dat niet alle officieren, zelfs bij een ongelukkig geval, die verdienste versiechten tot het bekomen van hooger rangen bezaten, en de geringe dus eenigzins in de verplichting liet, om een volkomen vertrouwen aan mannen te schenken, die met het belangrijk bevel eener afdeeling belast zijn; doch daar het aan het departement van oorlog niet onbekend kan zijn, dat er somtijds partijdigheid plaats heeft, en dat niet alle chefs een genoegzaam vast karakter bezitten, om hante ondergeschikten geheel onpartijdig te beoordeelen, maar zich hierbij, door vooringenomenheid, of door eene bijzondere genegenheid laten bestaren, zoo ware het, om wel in het belang van de dienst, als in dat der officieren, te beoordeelen, dat deze beoordeeling niet geheel aan de chefs der korpsen moet overgelaten. — Het is ons voorgekomen, dat in den jaer 1826 door den eersten inspecteur-generaal der infanterie, bij zijne jaarlijksche rapporten, middel werd aangewend, waardoor alle partijdigheid uit de korpsen werd geweerd worden, namelijk door de officieren een voor een te beoordeelen van den kolonel en den bataljons-chef, en hun te laten kennen, ten einde hen met de rapporten bekend te maken, welke zij over hen had ontvangen; hierbij aan degenen, over welke zulke ongunstige wijze van dienen aanmerkingen waren, ernstige vermaningen, en naar de overige zijne te redeneeren te kunnen gevende.

Deze handwijze had in de eerste plaats de strekking om de ambities der officieren op te wekken, en de teregtwijving, welke den eenen of den anderen hierbij werd voorgehouden, kon zeer ligt eenen gunstigen invloed op zijn verder gedrag uitoefenen, daar het in den aard der zaak gelegen is, dat de officieren meestal den inspecteur-generaal als een onpartijdiger persoon zullen beschouwen, dan den chef van het korps; in de tweede plaats werden de chefs hierdoor in de verplichting gebragt, om binnē aanteekeningen bedaachtzaam en onpartijdig te stellen, doordien de generaal in de gelegenheid was, de officieren meer persoonlijk te leeren kennen, en hunne aanmerkingen in overweging konde nemen.

Het is ons niet bekend geworden, of deze belangrijke inspectie, in dien tijd, de goedkeuring van het departement van oorlog heeft verworven; doch sedert den jare 1816 hebben de inspecteurs-generaals zich hiernede niet meer bezig gehouden, en het gevolg daarvan is geweest, dat de conducte-lijsten aan geene onmiddellijke controle meer onderworpen zijn; ofschoon er wel nog bij iedere inspectie een extract daarvan wordt aangeleverd; doch waarvan men bij het korps niets vernoot en men zich bij gissingen moet bepalen, of men gunstig of ongunstig geboekt staat.

De behandeling der conducte-lijsten vordert zeker discretie en geheimhouding; maar het kan toch wel aan geene wezenlijke zwaarigheid onderworpen zijn, om de officieren, in het bijzonder, hiernede eenmaal in het jaar bekend te maken, waardoor zelfs het vertrouwen en de eengezindheid bij het leger zou bevordert worden; terwijl ook vele officieren de eerebetooningen behopen, dat zij, ten aanzien hunner chefs, verkoren de eer te worden, om bij de ontvangsten berispingen worden ingeplant, en veelal door eenige twist- en onruststokers, worden onderhouden.

Daar men, sedert enige jaren, met genoegen heeft kunnen opmerken, dat men bij het departement van oorlog ijverig bezig is, de instellingen bij de armee te verbeteren, zoo mag men de hoop voeden, dat men geen middel onbepaald zal laten, om de zoo veel onheil brengende partijdigheid te weren, waardoor alle ware eeraucht wordt uitgedoofd, en door eene slaalche onderwerping vervangen, welke niets groot, niets goeds bij het leger kan voortbrengen. — Mocht men vooral het belangrijke bevel over eene afdeling aan mannen toevertrouwen, die, bij de vereischte kundigheden, een vast en edel karakter vereenigen, en die, zonder tot eene verderfelijke toegeeflijkheid over te hellen, van den grondregel door drongen zijn, dat liefde en gehoorzaamheid te zamen gaan, zoo dat de eene niet van de andere te scheiden is.

Chefs, die zoo wel door hun voorbeeld als door hunne voorschriften, het oergevoel in hunne ondergeschikten opwekken, en zonder om te zien, volgens recht en billijkheid handelen, zullen die liefde altoos verwerven, en dien echten krijgsmansgeest bij hunne afdelingen inboezemen, welken men bij het eene korps meer dan bij het andere eerst recht in moeilijke omstandigheden zal bespeuren, maar waarvan dan ook de eer van het leger en de onafhankelijkheid van het vaderland kan afhangen.

Aan de Redactie!

Dit onderstaande stuk is heden aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal toegezonden; misschien zou het der goede zaak voordeelig zijn, zoo het een plaats in uw geacht Dagblad konde vinden, waar toe het aan de redactie mogt worden toegezonden.

De getrouwe Lezer van uw geacht Dagblad.

....., den 24ten November 1829.

EDEL MOGENDE HEEREN!

Dat een huisvader van kinderen zich tot Uw Edel Mogenden wendt, over een zijner dierbaarste belangen, dit voorzeker zal door edele volksvertegenwoordigers niet ten kwade geduid worden.

Het betreft de opvoeding en het onderwijs zijner kinderen. Stelt u in mij eenen man voor, die, een middelmatig inkomen genietende, geheel onafhankelijk, in eene der volrijkste gemeenten van Noord-Brabant wonende, zich vooral toestelt, om met zorgvuldigheid de opvoeding en het onderwijs zijner kinderen gade te slaan; en daar ik in mijne jeugd, de beste scholen, voor dien tijd, in ons vaderland gefrequentieerd heb, ben ik in staat, om over de tegenwoordige school-verordeningen, in vergelijking van die, welken in mijne jeugd bestonden, te kunnen oordeelen.

Dan het zou beledigend voor U Edel Mogenden zijn, deze vergelijking te maken; zou het niet schijnen als of ik aan iemand wilde betoogen, dat goud meerdere waarde dan zilver heeft; of dat Aristides edeler beginselen had dan Epialtes? Neen, ik honde mij al te zeer overtuigd, dat U Edel Mogenden, beter nog dan ik, bekend zijt, hoe oneindig beter het tegenwoordige onderwijs, boven dat van vorige jaren is.

Zou ik aan U Edel Mogenden mocht betoogen welke verbeteringen er alomme aan de schoollocaal gemaakt zijn en worden; zoodat thans bijna het kleinste dorpje een beter schoollocaal heeft, dan men voorheen in aanzienlijke steden aantof; en hoe zulke schoollocaal medewerken tot een gunstigen en vroeger onderwijs en tot de gerechtigheid en vrijheid onzer lieve jeugd? Zou ik mogen betoogen, dat wij al dit goede aan de thans bestaande school-verordeningen en medewerking van ons gouvernement verschuldigd zijn? Heeft het betoog noodig, dat de thans bestaande schoolboekjes oneindig beter naar de vatbaarheid der jeugd zijn ingerigt, dan onze oude doellooze schoolboeken, en hoe dit alles medewerkt om eene beschaafde natie te vormen, daar het getal leerlingen in eene gemeente meer dan 2 groofter is dan voorheen? Heeft het bewijs noodig, dat de kinderen thans met genoegen naar de school treden en dezelve als eene nuttige en aangename oefenplaats beschouwen, daar zij dezelve voorheen als eene zwaarige en vervelende bezigheid zagen? Zou het iemand met reden kunnen ontkennen, dat de tegenwoordige onderwijzers oneindig beter voor hunne taak berekend zijn, dan die in de dagen mijner jeugd? en dat deze meerdere kundigheden zijn toe te schrijven aan het alleggen van een examen ter verkrijging van eenen school-onderwijzersrang, voor mannen, die door hunne kunde in ons vaderland onderscheiden zijn.

Begint de stand van onderwijs, in ons vaderland, niet beter en naar waar te gewaardeerd te worden, en beziet dit vele jonge lieden uit den meer beschaafden stand niet, om zich voor dien post op te leiden en moet zulks niet voordeelig op onze jeugd werken? Maar hoe komt het dan evenwel, dat er zoo vele petitien ingediend worden, tot vernieling van al dat onwaardeerbare goede? Heeft dit wel betoog noodig, Edel

Mogende Heeren! wanteer men ziet op het geens er te Begham (in West-Vlaanderen) geschied is, zoo als ik in de Arnhemse Courant van den 21sten dezer las?

Het is in mijne overtuiging eene factie, die geen ander doel heeft dan om onzen geliefden Koning te bedroeven en een rijk van barbaarsche domheid op te richten: met één woord, eene factie die den ondergang van ons lieve vaderland zoekt.

En wat die duizenden aangaan, die die petitien onderteekend hebben, meer dan 2 wil ik in mijne gemeente van hen, die geteekend hebben, (zoo als men zich hier uitdrukt) voor eenen borrel jenever eene petitie doen teekenen, waarin zij het tegendeel verzoeken.

Het is dan daarom, Edel Mogende Heeren, dat ik de vrijheid neem U Edel Mogenden te solliciteren, om, door eene commissie, bestaande uit rechtchapene mannen, U Edel Mogenden inlichting te doen geven over de personen, die gepetitionneerd hebben; hen hier en daar te doen onderfragen, op wat gronden zij verzoeken? ja wat zij verzoeken? En dan, ja, dan, zou het voor den onbevooroordeelden reeds opgelichte makker, zelfs voor den eenvoudigsten, geheel weggenomen worden en de smeeders van al dit onheil naakt en bloot voor u staati.

Ook neem ik de vrijheid U Edel Mogenden te verzoeken, niet alleer de thans bestaande schoolverordeningen te behandelen en met alle magt te handhaven; maar daar en boven het lot der schoolonderwijzers door eene ruimere bezoldiging te verbeteren, en dien stand meer in aanzien te laten toenemen.

Een vriend van list en bedrog.

GESCHIEDKUNDIGE HERINNERINGEN.

Den 27sten November 1431 werd HENDRIK VI, Koning van Engeland, tot Koning van Frankrijk gekroond.

Den 27sten dito 1577 werd de beroemde Nederlandische admiraal, PIET HEIN, te Delfshaven, geboren.

Den 27sten dito 1770 werd Hare Hoogheid FREDRIKA LOUISA WILHELMINA, hertogin Douariere van Brunswijk Lujanburg, zusster van Z. M. den Koning der Nederlanden, geboren.

Den 28sten dito 1058 stierf CASIMIR I, Koning van Polen.

ARNHEM, den 28sten November.

Het water is hoog in den Rijn aan de Paal:

Den 27 Nov. 2 El 5 Palm 0 Duim; gewassen 0 D., gevallen 0 D

Den 28 dito 2 El 4 Palm 5 Duim; gewassen 0 D., gevallen 5 D

Op den Huize KARENBEK, bij ARNHEM, zijn den 26sten November 1829, Getrouwd:

JONKHEER J. J. A. A. BARON VAN PALLANDT,

en

JONKVEROUWE A. C. W. BARONNESE VAN PALLANDT.

VERKOOPING.

De ONTVANGER der IN- en UITGAANDE REGTEN en ACCYNSSEN te ARNHEM is voornemens, als daartoe behoorlijk geautoriseerd, op Woensdag den 9^{den} December 1829, des voormiddags ten elf ure, in 's Rijks Pakhuis, gelegen in de Waverstraat, wijk C No. 35, ten overstaan van den Heer Arrondissements Inspecteur der Directe Belastingen, in en uitgaande Regten en Accyssen te Arnheim, in het openbaar, van de meestbiedende, voor Kontant Geld, te verkoopen: circa 1200 Nederlandische Ponden ONBUIKBAAR MATERIEEL, bestaande in BOEKEN en LOSSE PAPIEREN, verdeeld in onderscheidene Kavelingen, welke twee uren voor den verkoop, voor een ieder te zien, en omtrent de Voorwaarden dier Verkoop ingmiddels de vereischte Informatien ten Kantore van den ondergeteekenden zijn te bekomen.

Arnheim, den 26sten November 1829.

De Ontvanger voornoemd,
G. VAN HASSELT.

AMORTISATIE SYNDICAAT.

VERKOOPING.

De AGENT van het DOMEIN te TIEL zal, Woensdag den 9^{den} December 1829, des voormiddags om 10 uren, ten huize en berberge van J. BEKMAN, te Buren, in het openbaar aan de meestbiedenden, in perceelen, verkoopen, als:

Onder Buren.

154 POPULIEREN- en 180 EIKEN- en BEUKENBOOMEN, staande op de Oostdreeft in de Plantage en 51 POPULIERENBOOMEN, staande langs den Lingsdijk.

Alzende drie dagen voor den verkoop de Boomen in perceelen zijn afgedeld en genummerd.

De conditien zijn te lezen aan het Bureau van den Leer Administrateur van den Domeinen van het Eerste Ressort te Arnheim, ter Secretarie van de stad Buren en ten Kantore van den Agent voornoemd.

J. RAGAY.

AMSTERDAMSCHER STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

De DIRECTEUR van voornoemde Maatschappij, behoort daartoe geautoriseerd, noofigt bij deze, naar aanleiding eener heest gunstige dispositie van Z. M. den Koning, de Deelhebbers in des zelve uit tot het bijwonen eener Algemeene Vergadering, welke gehouden zal worden op Woensdag den 24sten December 1829, des avonds ten 7 ure, in den Garnalen Doelen op het Singel, ter behandeling van de volgende punten, als:

1°. Intrekking van het 2de gedeelte van art. 10 der statuten.

2°. Vermeerdering van het kapitaal, door het creëren en uitgeven van een bepaald getal nieuwe Aandeelen in de Maatschappij, ieder van f 1000.—

Breedere omschrijving dezer punten is gedaan in de Circulaire van Beschrijving, welke aan de bekende Deelhebbers zal worden verzonden,

en voor de overige verkrijgbaar bij de opgave der Nummers hunner Aandeelen, ten Kantore der Directie.

Amsterdam, den 21sten November 1829.

De Directeur van voornoemde Maatschappij,
PAUL VAN VLISINGEN.

Men is voornemens om op Maandag den 7^{den} December 1829, des avonds ten 6 ure, aan het huis van Mevrouw de Weduwe PEPFENHAUSE, in het Logement het Zwijnshoofd, te Arnhem, ten overstaan van den Notaris Mr. GERARD VAN ECK, residerende te Arnhem, op hoogen te doen inzetten, en veertien dagen daarna, zijnde op den 21sten derzelfde maand, ter zelve uur en plaats, bij toelag, in het openbaar te verkoopen:

Een hecht en sterk, wel ter nering staande HUIS en ERVE, gelegen binnen Arnhem, in de Weverstraat, tusschen de Erven van wijlen den Heer DIBBETS ter eenre, en van den Heer HULSTEYN ter andere zijde, wijk C No. 27, thans bewoond door den Eigenaar, den Meester Broodbakker JACOBUS PITLO.

Eene ERVE en OPENE PLAATS, gelegen in de Loozdracht, binnen Arnhem, waarop te voren een Pakhuis heeft gestaan, thans der Palm van den Heer H. EVERTS, ter eenre en eene gemeene uitgang ter andere zijde, met het ten deele aldaar nog staande Gebouw.

PETRUS HENRICUS VAN FENEMA, openbaar Notaris, residerende te 's Hertogenbosch, hoofdplaats der provincie Noord-Brabant, zal, uit kracht van regterlijk gewijsde, ten overstaan van het Vrederegereet te 's Hertogenbosch, in het openbaar en voor alle maat verkoopen: de TIENDEN, afkomstig van wijlen den Hoog Edelen Geboren Heer GRAF MAXIMILIAAN HENRIK LAURBNS DE HOEN, gewoond hebbende te Neufchâteau, Provincie Luxemburg, den 25sten Februarij 1823, te Neufchâteau, Provincie Luxemburg, te weten:

Eerste koop: TWEE DERDE GEDEELTEN van de groote KORTIENDE, geheven wordende onder den Dorpe van Boesel, Kanton Gemert, Arrondissement Rindhoven, Provincie Noord-Brabant, waarvan het andere een derde gedeelte toebehoort aan den Heer J. J. A. VAN WILLIGEN.

Zuivere opbrengst van de geheele Tienden.

A ^o . 1818 . . . f 3107.	A ^o . 1824 . . . f 1448.
» 1819 . . . - 3190.	» 1825 . . . - 1246.
» 1820 . . . - 2069.	» 1826 . . . - 1812.
» 1821 . . . - 1499.	» 1827 . . . - 2116.
» 1822 . . . - 1187.	» 1828 . . . - 2125.
» 1823 . . . - 2145.	» 1829 . . . - 2661.

Tweede koop: De GROVE en SMALLE TIENDEN, geheven wordende onder de Dorpen van Oortshat en Buis, Kanton Qirshot, Arrondissement Eindhoven, Provincie Noord-Brabant, zijnde met de Tienden, toebehoorende aan 's Rijks Domeinen en JONKVROUWE VAN BOMMEL.

Zuivere opbrengst.

A ^o . 1818 . . . f 2661.	A ^o . 1825 . . . f 853.
» 1820 . . . - 2107.	» 1826 . . . - 1411.
» 1821 . . . - 1380.	» 1827 . . . - 1595.
» 1822 . . . - 1035.	» 1828 . . . - 1691.
» 1823 . . . - 1387.	» 1829 . . . - 1775.
» 1824 . . . - 1157.50.	

Deze Verkoop, welke bepaald was op den 10^{den} November 1829, provisioneel, en den 3^{den} December definitief, zal als nu plaats hebben te 's Hertogenbosch, in het Stads Koffijhuis, bewoond wordende bij JAN VAN DUUREN, op Donderdag den 3^{den} December 1829, des avonds ten zes ure provisioneel; zullende de finale verkoop op Woensdag den 23sten December 1829, ter plaatse en ure voorschreven, worden gedaan.

Nadere informatie te bekomen ten Kantore van den Notaris VAN FENEMA voornoemd.

AANBESTEDING

VAN

REMONTPAARDEN.

Ingevolge magtiging van Zijne Excellentie den Luitenant-Generaal TRIP, opperbevelhebber der Kavallerie, en onder nadere approbatie van ZIJNE KONINKLIJKE HOOGHEID den Kommissaris-Generaal van Oranien, zal de HOOFD-ADMINISTRATIE der Afdeling Kurassiers, No. 3, in garnizoen te Leyden, op den 7^{den} December aanstaande, des middags ten 12 ure, in het Lokaal der Doelen-Kaserna, binnen de stad Leyden, in het openbaar, aan de minstinschrijvende, aanbesteden: de LEVERANTIE van EEN HONDERD ZESTIG REMONT-PAARDEN en TIEN OFFICERS PAARDEN, ten behoeve van voornoemde Afdeling.

Deze Leverantie zal ingetert geschieden in drie Termijnen, in het eerste een derde van voorschreven getal, zijnde 56 Paarden, wel meer, maar niet minder, zes weken, nadat de approbatie van het kontrakt aan den aannemer zal zijn kennelijk gemaakt; de overige termijnen zijnde twee weken, de eene na de andere op in gelijke verhouding; bij de aanbesteding zullen moeten voldoende bewijzen overgelegd worden van geschiktheid, tot het volbrengen van zoodanige aanneming, en bepaalbaar van de goedheid der borgen, welke bewijzen zullen moeten zijn afgegeven door de Plaatselijke Besturen, alwaar de Inschrijvers of Borgen woonachtig zijn, zullende de toewijzing hiervan alleen afhangen.

De Bijetten van Inschrijving moeten op gezegeld papier zijn, geca-

plaatst en tot opschrift hebben: *Leverantie van Remont-Paarden van de Afdeling Kurassiers No. 3.* — Kunende deze Bijetten van te voren af aan, tot den dag en uur voor de Aanbesteding bepaald, in de Kaart van het Bureau van den Kapitein-Kwartiermeester der Afdeling, geplaatste geslotene bus, worden bezorgd, of wel franco aan voornoemde Hoofd-Administratie worden geadresseerd.

De Condities en Voorwaarden, waarop deze Leverantie geschiedt, liggen ter lezing op het Bureau van voorschreven Kapitein-Kwartiermeester.

Leyden, den 22sten November 1829.

Op last van de Hoofd-Adminis-

tratie voornoemd,

De Kapitein-Kwartiermeester,

(get.) PARYS.

VERKOOPING.

Mr. J. DE ROO, Notaris te Tiel, als daartoe benoemd bij vonnis van de Regtbank van Eersten Aanleg te Tiel, d. d. 20 November jl., behoorlijk geregistreerd, zal, ten verzoeke van den Voogd over de minderjarige Kinderen van GERRIT AUGUSTINUS en DIRKJE FORMYNE, in Ierland, gewoond hebbende en overleden te Zennewijnen, op Maandag den 17^{den} December 1829, in het openbaar, in Maas doe inzetten en verkoopen, en veertien dagen daarna, op Maandag den 21sten December 1829, in het openbaar, beide des voormiddags ten elf ure en ten uure van den Logementhouder J. L. ROESTINK, in het Logement te Tiel:

Eenen BOUWHOF, het Klooster genaamd, bestaande in: Een zeer hecht en sterk BOERENHUIS twee BERGEN, SCHUUR, KERNMOLEN, BAKHUIS, verder GETIMMER en MOESTHOFF, voorts de BOOMGAARD, BOUW- en WEILANDEN, alles onder Zennewijnen, gemeente Ophemert, staande en gelegen, te zamen groot ongeveer 26 Bunders.

Nadere informatie zijn te bekomen bij den Notaris Mr. J. DE ROO, voornoemd. — Brieven franko.

De Notaris VAN MEURS, te Heerde, zal, met mens zijne principalen, op Dingsdag den 8sten December 1829, des voormiddags om 10 uren, ten Huize van JANDOCTER, te Heerde, publiek verkoopen: ruim 200 zware EIKEN, en 3 zware BEUKEN BOOMEN, dik van 5 tot 9 Palmen diameter, zeer lang van stam, allergeschikt voor Bakken, Standers en Molengassen, alle staande bij en om den Huize Vosbergen, bij Heerde, vlak bij het Nieuwe Kanaal, en dik zeer gemakkelijk tot vervoer te water.

De aanwijzing zal geschieden door den Tuinier H. VAN ZOMEREN, wonende bij den Huize Vosbergen.

UITDE HAND TE KOOP, of TE HUUR, om, (des verkiezende) terstond te aanvaarden: een beknopt BUITEN-VEERBLYF met TUIN, gelegen te Tiel, tegen over het Logement de Loozdracht. Adres, met gefrankeerde brieven, onder letter K, bij den Drukker dezer.

UITDE HAND BY AFBRAAK TE KOOP, eene groote SCHUUR en HOOLBERG, staande op Ysseloord, te bevragen ter Boek- en Courantdrukkerij van C. A. THIEME, te Arnhem.

Extra schoon ESSEN PLANTZOEN, van drie en vier jaren. Te bevragen bij W. HOUWERKAMP, te Appelscha, in Maas, en Waal, aldaar aan de Rivier de Maas te leere.

MAGAZYN

VAN

ST. NICOLAAS GESCHENKEN.

Uit de voornaamste Fransche en Duitsehe Fabrieken.

L. JACOBS, in den Porcelain-Winkel, te Arnhem, verwiijgt zijne geëerde begunstigers, dat hij dezer dagen heeft ontvangen Een fraai assortiment SPELLEN en SPEELGOEDEREN, moderne gekleede en ongekleede PARYSER POPPEN, Hollandsche en Fransche LEES-BIBLIOTHEKEN en vele AARDIGHEDEN; zullende bovengenoemde artikelen tot fabrieks-prizen worden verkocht.

In den omtrek van Nymegen wordt op eene Duitsehe plaats gevraagd: een KOETSIER en een PALEFRENIER, beide voor een jaar, met voorschreven voorwaarden.

SOUDERS VOOGDEN genegen zijnde om eenen hunner ZONEN, boven de 16 jaren, van de Hervormde Godsdienst, in eene MANUFACTUUR-AFFAIRE opgeleid te zien, vervoegen zich, onder letter H, met gefrankeerde brieven, bij den Drukker dezer.

De genen welke de vereischte bekwaamheden bezit, in het arrangeeren van Muziek-stukken, en het geven van Muzikaal Onderwijs aan de HOORNBLAZERS van het 1ste Bataillon Jagers, in garnizoen te 's Gravenhage, en genegen moogt zijn, om zich, tot dat einde, als EERSTE HOORNBLAZER, met rang van Onder-Officier, te voornemen Bataillon te engageren; vervoege zich, zoodra mogelijke, ter zoon bij den Kommanderende Officier van voornoemd Bataillon, zullende dezelve naar gelang der bekwaamheden, boven het aan dien rang verknochte Traktement, eene billijke toelage toegevoegd worden.